

ŠÉFKA ŠPERKAŘSTVÍ

Gabriela Dědicová

Jako malá toužila být chemičkou nebo sekretářkou. Vystudovala zdravotnickou školu a rehabilitaci a věnovala se fyzioterapii. Pak se vydala na druhý konec světa na zkušenou. Po návratu založila firmu, která vyrábí šperky s diamanty! TEXT VERONIKA KÁBRTOVÁ

Naučila se jazyk a nasbírala mnoho zkušeností. Když se po návratu začala zajímat o šperky, založila vlastní firmu na jejich výrobu. Letos vstoupila na trh s podnikem, který jako první u nás používá laboratorně vyráběné diamanty. Jsou levnější, nehrancují přírodu a přitom rozdíl nepoznáte.

Když byla Gábina malá holka, brala ji maminka-chemička často do laboratoře, dceři se to líbilo a chtěla jít v jejích stopách. Později si to rozmyslela, začala obdivovat povolání sekretářek, protože se jí zdálo pěkné jejich oblečení, účesy a líčení. Nakonec zběhla od dětských představ a začala studovat střední zdravotnickou školu, obor rehabilitační pracovník. Tam začala snít o vysokoškolském studiu psychologie, po maturitě však u přijímaček neuspěla. Rozhodla se tedy pokračovat v rozjeté kariéře rehabilitační sestry a nastoupila do prachatické nemocnice. Po roce znovu zkusila přijímačky na vysokou, tentokrát na Zdravotně sociální fakultu Jihočeské univerzity a vybrala si obor Rehabilitační péče. Když si odtud odnesla titul magistra, studovala ještě několik měsíců na brněnské Masarykově univerzitě fakultu sociálních studií, brzy však usoudila, že teorie už bylo dost a odjela do světa sbírat zkušenosti.

Hurá k protinožcům

A odjela opravdu daleko. „Využila jsem příležitosti a vydala se do Austrálie. Podotýkám, bez znalosti anglického jazyka a s jednosměrnou letenkou, na zpáteční jsem tenkrát neměla finance,“ říká Gábina s úsměvem, který k ní neodmyslitelně patří, a pokračuje popisem, co u protinožců vlastně dělala. „Prošla jsem si tím, co zažívají i ostatní přistěhovalci. Začínala jsem s nejpodřadnějšími pracemi, například na myčce aut, v pekárně

a v rychlém občerstvení. Měla jsem štěstí a díky své kvalifikaci jsem po nějakém čase získala práci ve zdravotnictví. Začala jsem pracovat v domě pro seniory, později přes agenturu v nemocnicích a hospicích v Sydney.“

Pomáhala lidem po úrazech

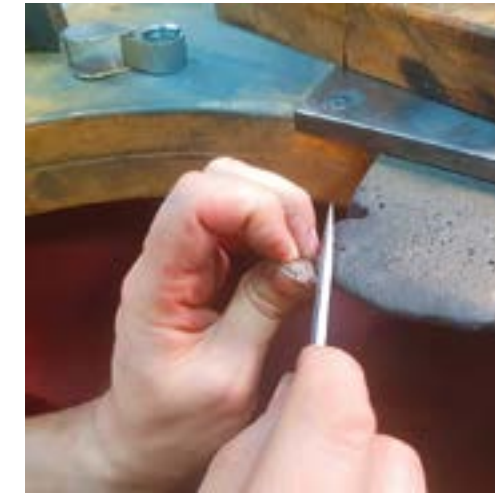
Po třech letech se rozhodla zakotvit na rok a půl na Novém Zélandu, kde pracovala v úklidové firmě a ve zdravotnictví. A nakonec vzala job rehabilitační ošetrovatelky v Irsku, věnovala se osobám s vážným poškozením mozku po úrazech hlavy. Přestože se tu hodně naučila, emočně to prý bylo velmi vysilující. Navíc, protože jí v zahraničí neuznali u nás získané vzdělání, pracovala většinou na nižších pozicích, což jí časem vadilo. Po pěti letech v Irsku si řekla, že zkušeností už nasbírala dost, navíc se jí začalo stýskat po domově.

Klacky pod nohama

Z oboru, který vystudovala, definitivně utekla před deseti lety. Svět diamantů jí prý coby ženu přitahoval vždycky, tehdy se k nim mohla konečně dostat blíž a podrobněji. Začínala v české firmě zaměřené na investiční diamanty a diamantové šperky. „Velice brzy jsem ale zjistila, že systém prodeje této společnosti mi nevyhovuje, a odešla jsem. Tento obor mě však natolik zaujal, že jsem se rozhodla pokračovat v něm dál, ale po vlastní ose. Odjela jsem do Antverp, abych si našla své dodavatele,“ říká. Jednoduché to prý rozhodně nebylo. Gabriela měla naivní představu, že bude mít všude dveře otevřené. „Rozhodně na mě nikdo nečekal... A kvůli mému pohlaví se mnou nikdo nechtěl začít seriózně jednat, natož spolupracovat. Když se na to dívám zpětně, tak mi to trochu dává smysl. Prodejem diamantů se v Antverpách zabývají zejména muži, má to svoje kořeny v historii a do jisté míry zde hraje roli i náboženství, tedy judaismus,“ popisuje. Nakonec se k ní štěstí přece jen otočilo čelem a Gabriele se podařilo navázat spolupráci s velice příjemnou rodinnou firmou a rozjela podnikání v tomto oboru.

Nekrvavé diamanty

V říjnu to bude pět let, co se Gábině narodil synek Viktor. Právě tehdy jí prý začalo víc záležet na tom, v jakém prostředí bude vyrůstat. Co její generace té jeho zanechá. A protože se k ní dostávalo stále víc informací o laboratorně vyráběných diamantech, začala se o ně zajímat. „Zalíbil se mi celý tento koncept a namísto těžených diamantů jsem začala pracovat s těmi laboratorními. Mimochodem rozhodně to není žádná novinka, první pokusy o výrobu začaly před šestašedesáti lety. Ale stále větší oblibě se těší hlavně v posledních pěti

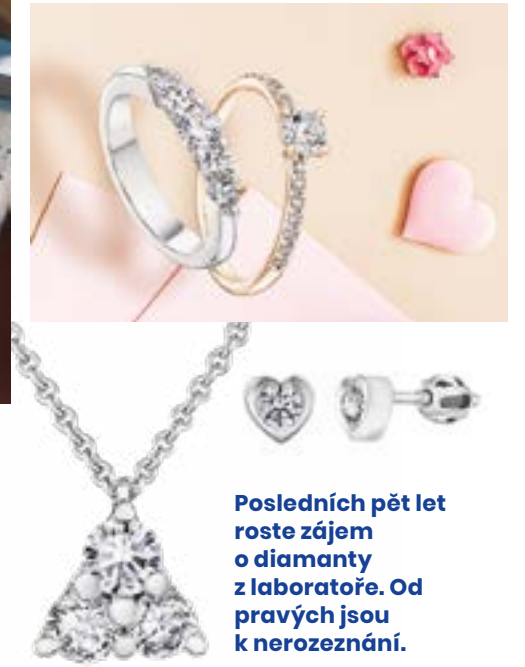

letech, a to také díky významným celebritám typu Leonarda di Capria, který si zahrál ve filmu Krvavý diamant, jež popisuje šílenou cestu těchto nerostů na trh. Právě on věnoval spoustu peněz výzkumu těchto drahých kamenů. S takzvanými lab grow diamanty se na veřejnosti několikrát objevila i manželka prince Harryho Meghan,“ říká Gábina.

Vsadila vše na jednu kartu

Gábina má pro strach uděláno a riskovat se rozhodně nebojí, vzala tedy téměř všechny rodinné úspory a založila podnik Tiama, který se zabývá jako první v Česku výrobou a prodejem šperků s těmito diamanty. Kvůli těžbě diamantů je drancována příroda, umírají lidé. Tyto kameny, které takzvaně rostou v laboratořích, se od nich ale na pohled neliší, rozezná je jen znalec pomocí mikroskopu nebo speciálního relativně drahého přístroje. Navíc jsou levnější! Jejich cena je přibližně o 30 procent nižší. „Po letech v oboru jsem přesvědčená, že diamantový šperk není investice, ale má působit radost a každý den připomínat příležitost, kdy jsem ho dostala. Neměl by být určený do trezoru. Já osobně nosím diamantové šperky, i když sportuji, sázím kytky nebo myji nádobí. Mimochodem

Nechtěli se mnou ani jednat. Prodejem diamantů se v Antverpách zabývají muži, má to historické kořeny.

Posledních pět let roste zájem o diamanty z laboratoře. Od pravých jsou k nerozeznání.

mytí nádobí diamantům velice prospívá, odmašťuje je a nádherně se potom třpytí,“ vysvětluje. Lidé prý často při vysvětlování, co lab grow diamanty jsou, reagují takzvaným aha efektem. „Když někomu vysvětlím podstatu těchto kamenů a ukážu je ve šperku, tak není co řešit. Navíc stále častějším trendem je klást důraz na udržitelnost životního prostředí a sociální odpovědnost.“

Práce snů

S výrobou začala Gábina a její spolupracovníci na podzim, podnik vstoupil na trh na konci ledna. Bohužel hned na začátku podnikání ji čekala těžká zkouška v podobě koronavirové epidemie. Lidé měli jiné starosti než kupovat šperky, přesto obchod nezkrachoval a Gábina vymýšlí strategie, akce a marketingové plány.

A jak se její pozice jednatelky v rozjždějí se firmě kloubí s rodinným životem? „Během opatření proti koronaviru jsem se kvůli zavřené školce musela víc věnovat synovi, pracovala jsem hodně i v noci. V normálním režimu probíhá můj den podobně jako u ostatních pracujících matek. Vstávám okolo sedmé hodiny a po ranní rutině jezdíme se synem na koloběžce do školky. Pracuji do nějakých tří čtyř hodin, pak vyzvednu syna a snažím se věnovat už jen jemu. Občas samozřejmě musím pracovat i večer a v noci, ale věřím, že se to do budoucna zlepší,“ říká. Na projektu s ní nyní pracuje dalších osm lidí. Gábina osobně má na starosti zejména jednání se zákazníky. „To mě také nejvíce baví a naplňuje. Další neméně důležitou částí je příprava nových kolekcí společně s naším skvělým zlatníkem. Myslím si, že tato práce by bavila téměř každou ženu. Svým způsobem je to práce snů,“ usmívá se. ●